

Republika Srbija
TUŽILAŠTVO
ZA RATNE ZLOČINE
07.11.2007. godine
Beograd
VM/JA

OKRUŽNOM SUDU U BEOGRADU
- Veću za ratne zločine -

BEOGRAD

Na osnovu čl. 46. st.2. tač.3. u vezi sa čl. 3. i 4. st.2. Zakona o organizaciji i nadležnosti državnih organa u postupku za ratne zločine, podižem

OPTUŽNICU

Protiv:

ZDRAVKA PAŠIĆA, rođenog 25.03.1963. godine u mestu Broćanac, opština Slunj, Republika Hrvatska, sa prebivalištem u Beogradu, državljanina Srbije, po obrazovanju građevinskog tehničara, sada penzionera, sada u pritvoru po Rešenju istražnog sudije Okružnog suda u Beogradu - Veća za ratne zločine KiV.10/07 od 28.09.2007. godine, a koji mu se računa od 26.09.2007. godine, kada je lišen slobode.

ŠTO JE:

Kršeci pravila međunarodnog prava sadržana u IV Ženevskoj konvenciji o zaštiti građanskih lica za vreme rata od 12.08.1949. godine - čl. 3. st.1., u vezi sa čl. 13 st.2. i čl. 4. st.2. tač.a) II Dopunskog Protokola uz navedenu Konvenciju o zaštiti žrtava nemeđunarodnih (unutrašnjih) oružanih sukoba, u drugoj polovini 1991. godine za vreme unutrašnjeg oružanog sukoba u SFRJ, tada međunarodno priznatoj državi, između JNA i drugih oružanih formacija u sastavu tadašnje SAO Krajine s jedne strane, i s druge, organizovanih oružanih jedinica Zbora narodne garde (ZNG) i MUP-a Republike Hrvatske, tada jedne od federalnih jedinica SFRJ, u noći između 22. i 23.12.1991. godine, na području

opštine Slunj u Republici Hrvatskoj, po prethodnom dogovoru, zajedno sa Grubješić Milanom, protiv koga je pravnosnažnom presudom Županijskog suda u Karlovcu K.br.2/01 od 16.11.2001. godine okončan krivični postupak i koji se sada nalazi na izdržavanju kazne, obojica kao pripadnici organizovanih oružanih formacija u sastavu organa vlasti tadašnje SAO Krajine, izvršili napad na pojedina civilna lica koja nisu učestvovala neposredno u neprijateljstvima, i koji je za posledicu imao smrt jednog lica, tako što su putničkim automobilom marke „mercedes“ crne boje došli do Doma zdravlja u Slunju, zahtevajući da doktor Dragutin Krušić, inače hrvatske nacionalnosti, pođe sa njima u Cetingrad, navodno radi ukazivanja medicinske pomoći većem broju ranjenika, što je bila neistina, pa kada je ovaj, postupajući po njihovom zahtevu i noseći sa sobom lekarsku torbu, pošao s njima navedenim kolima, uputili se van grada ka mestu Mali Vuković, da bi, nakon što su se zaustavili na parkiralištu ispred gostionice „Suzi“ i u momentu kada je oštećeni izašao iz kola i uputio se ka ulazu navedenog objekta, ispalili u njega više projektila sa udaljenosti od svega nekoliko metara, i to Pašić iz automatske puške, a Grubješić iz pištolja kal. 7,62 mm, nanevši mu pri tom višestruke prostrelne rane po celom telu, od kojih je na licu mesta nastupila smrt,

- čime je izvršio krivično delo ratni zločin protiv civilnog stanovništva iz čl. 142. st.1. KZ SRJ, u saizvršilaštvu, u vezi sa čl. 22. KZ SRJ.

PREDLAŽEM

Da se pred tim sudom kao mesno, stvarno i funkcionalno nadležnim održi glavni pretres na koji pozvati:

Tužioca za ratne zločine Republike Srbije.

Okr. Zdravka Pašića, sada u pritvoru u Okružnom zatvoru u Beogradu.

Svedoke

Da se prema okrivljenom pritvor produži po osnovu čl. 142. st.2. tač.1. i 5. ZKP.

Obrazloženje

U drugoj polovini 1991. godine, u Republici Hrvatskoj, tada u sastavu SFRJ, odvijao se oružani sukob između JNA i drugih oružanih formacija u sastavu tadašnje SAO Krajine s jedne strane, i s druge, organizovanih oružanih jedinica Zbora narodne garde i MUP-a Republike Hrvatske. Ovim sukobom bilo je obuhvaćeno i područje opštine Slunj. U drugoj polovini novembra meseca 1991. godine, civilnu i vojnu kontrolu i vlast vrše novouspostavljeni organi na osnovu Odluke o ratnom Predsedništvu privremene Skupštine opštine Slunj. U toj novouspostavljenoj vlasti, okrivljeni Grubješić Milan postavljen je za direktora

preduzeća „Komunalac“ i kao mobilisano lice bio je zadužen pešadijskim naoružanjem i maskirnom uniformom.

Okrivljeni Zdravko Pašić je bio pripadnik policijskih snaga, ali je ubrzo zbog radne nediscipline i samovolje udaljen sa ove dužnosti, nakon čega se jedno vreme kretao u okviru sastava pojedinih vojnih jedinica, a potom verovatno i kao pripadnik za sada neutvrđene paravojne jedinice. U to vreme većina stanovništva hrvatske i drugih nesrpskih nacionalnosti napustila je ovo područje. Među manjim brojem civilnog stanovništva koje je ostalo na ovom području, bio je i doktor Dragutin Krušić, takođe hrvatske nacionalnosti. Svi oni su dobili određene radne obaveze, a sloboda kretanja im je bila ograničena. Doktor Dragutin Krušić radio je kao lekar u tamošnjem Domu zdravlja, gde je provodio najveći deo vremena. Kući je odlazio vrlo retko i samo uz odobrenje policije.

Dana 22.12.1991. godine u kasnim noćnim satima, okrivljeni Zdravko Pašić i Milan Grubješić dolaze putničkim automobilom marke „mercedes“ crne boje do Doma zdravlja u Slunju. Zahtevaju da doktor Dragutin Krušić pođe sa njima u Cetingrad, navodno radi ukazivanja medicinske pomoći većem broju ranjenika, što je, kako će se kasnije ispostaviti, bila neistina. Doktor Krušić je odmah postupio po naređenju i uzevši svoju lekarsku torbu ušao je u njihova kola. Sa njim je trebalo da pođe i T.V, inače medicinska sestra, kojoj je rečeno da ne ide, pa je sa njima krenuo P. P. , policajac koji je tada radio na obezbeđenju Doma zdravlja. Prošli su jedan kontrolni punkt na izlazu iz grada ka Cetingradu i uputili se ka mestu Mali Vuković. Ubrzo su se zaustavili na parkiralištu ispred gostionice „Suzi“. Izašli su iz kola. Doktor Krušić je krenuo ka stepeništu ove kafane. U tom momentu, sa udaljenosti od svega nekoliko metara, okrivljeni su otvorili vatru na njega, i to Pašić iz automatske puške, a Grubješić iz pištolja kal. 7,62 mm, nanevši mu pri tom višestruke prostore rane po celom telu, od kojih je na licu mesta nastupila trenutna smrt. Potom su se vratili do Doma zdravlja, gde je okr. Milan Grubješić doneo doktorovu torbu, rekavši medicinskoj sestri da će doktor doći kasnije, nakon čega su se njih dvojica navedenim kolima udaljili.

Dana 23.12.1991. godine u jutarnjim časovima, nakon primljenog obaveštenja da se ispred gostionice „Suzi“ u mestu Mali Vuković nalazi leš jednog lica, pripadnici Odeljenja javne bezbednosti iz Slunja izašli su na lice mesta i izvršili uviđaj. Tom prilikom utvrdili su da se radi o doktoru Dragutinu Krušiću. Na licu mesta identifikovali su tragove točkova putničkog automobila u plitkom snegu, brojne prostore rane na telu ubijenog lica, a nađeno je i nekoliko projektila i čaura. Na nesumnjiv način su zaključili da su navedeni projektili ispaljeni iz automatske puške ili iz pištolja kalibra 7,62 mm. Pripadnici Odeljenja javne bezbednosti Slunj ubrzo su operativnim radom na terenu prikupili određene dokaze i podatke, nakon čega su protiv Zdravka Pašića i Milana Grubješića podneli krivičnu prijavu zbog krivičnog dela ubistva.

Na osnovu zahteva Okružnog tužioca, pred Okružnim sudom u Glini pokrenut je krivični postupak protiv obojice okrivljenih za navedeno krivično delo, koji je nakon toga prekinut i više pred navedenim pravosudnim organima nije nastavljan.

Po okončanju oružanog sukoba u Hrvatskoj, pred Županijskim sudom u Karlovcu vođen je i okončan krivični postupak protiv obojice okrivljenih, s tim što je okrivljenom Zdravku Pašiću suđeno u odsustvu. Pravosnažnom odlukom Županijskog suda u Karlovcu K.br.2/01 od 16.11.2001. godine, obojica optuženih osuđeni su na kazne zatvora u trajanju od po 12 godina, koju odluku je potvrdio i Vrhovni sud Hrvatske i po kojoj se osuđeni Grubješić Milan sada nalazi na izdržavanju izrečene kazne zatvora.

Sve navedene odlučne činjenice i druge okolnosti inkriminisanog događaja utvrđene su na osnovu dokaza i podataka pribavljenih tokom sprovedene istrage.

Mada ne direktno, ali na posredan način, izneti činjenični zaključak potvrđuje okolnost da je u vezi sa inkriminiranim događajem krivični postupak bio pokrenut, a potom i prekinut pred Okružnim sudom u Glini, zbog krivičnog dela ubistva, što se utvrđuje iz Rešenja istražnog sudije Okružnog suda u Glini, KiO-92-9 od 26.19.1992. godine i Rešenja istoga suda pod istim brojem od 25.11.1992. godine o prekidu istrage.

U suštinskom smislu i izvornom značenju, inkriminirani događaj može se okvalifikovati kao klasično ubistvo.

Međutim, budući da je navedeno ubistvo izvršeno nad civilnim licem u vreme oružanog sukoba i od pripadnika jedne od strana u oružanom sukobu, nesumnjivo je da se u konkretnom slučaju radi o ratnom zločinu protiv civilnog stanovništva.

Naime, postojanje ovog oružanog sukoba u drugoj polovini 1991. godine u Republici Hrvatskoj, tada u sastavu SFRJ, između pripadnika njenih oružanih formacija s jedne strane, te oružanih formacija JNA i tadašnje SAO Krajine sa druge strane jesu notorne, opštepoznate činjenice koje ne treba posebno dokazivati. Pri tome nije od odlučne važnosti da li je u vreme inkriminiranog događaja bilo neposrednog oružanog sukoba između zaraćenih strana.

Na osnovu Odluke o ratnom Predsedništvu privremene Skupštine opštine Slunj od 16.11.1991. godine formirani su novi civilno-vojni organi vlasti na navedenom području, u čijem vršenju su na navedeni način učestvovala i obojica okrivljenih.

Postupajući svesno i voljno na opisani način okrivljeni su prekršili konkretne zabrane postupaka predviđenih Ženevskim konvencijama i II Dopunskim protokolom uz ovu Konvenciju, konkretno član 3. stav 1. IV Ženevske konvencije o zaštiti građanskih lica za vreme rata od 12.08.1949. godine, u vezi sa članom 13. stav 2. i članom 4. stav 2. tačka a) II Dopunskog protokola uz navedenu Konvenciju o zaštiti žrtava nemeđunarodnih (unutrašnjih) oružanih sukoba, u kojima se u bitnom navodi da su zabranjeni u svako doba i na svakom mestu svi oblici nasilja protiv života, zdravlja..., osobito ubistva civilnog

stanovništva i pojedinih civilnih lica. Opisane radnje imaju blanketni karakter, a inkriminisane su u našem krivičnom zakonodavstvu u čl.142. stav 1. KZ SRJ, koji zakon se mora primeniti u ovom slučaju, i to na način da, između ostalog, naređenje ili neposredno izvršenje (kao u konkretnom slučaju) da se vrše ubistva civilnog stanovništva kao neodređene grupe, ili pojedinih civila (kao u konkretnom slučaju),predstavlja bitno obeležje krivičnog dela ratnog zločina protiv civilnog stanovništva.

Nesporna je činjenica da je doktor Krušić bio pripadnik hrvatskog naroda, pa je to za sada jedini poznati motiv koji je opredelio okrivljene da izvrše ovakav zločin.

Smatramo osnovanim naš predlog da se prema okrivljenom pritvor produži u smislu člana 142. stav 2. i po osnovu tačke 1. i tačke 5. ZKP-a.

Za predmetno krivično delo propisana je kazna zatvora preko 10 godina. Imajući u vidu način izvršenja, dogovorno delovanje sa drugim saizvršiocem, ubistvo doktora kao civilnog lica u vidu klasične likvidacije samo zato što je hrvatske nacionalnosti, smatramo da se radi o posebno teškim okolnostima zbog kojih je okrivljenom opravdano i osnovano odrediti pritvor i po ovom osnovu - član 142. st.2. tač.5. ZKP.

T U Ž I L A C
ZA RATNE ZLOČINE
Vladimir Vukčević